

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Kotilainen, Sofia

Title: Matildan ja Willehardin elämäntarina

Year: 2017

Version: Published version

Copyright: © Suomen Sukututkimusseura, 2017.

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Kotilainen, S. (2017). Matildan ja Willehardin elämäntarina. *Genos*, 88(3), 188.

kuvituksen perusteella lukija voisi vaikka tehdä kävelykierroksen tapahtumapaikoille ja saada siten konkreettisen kokemuksen sadan vuoden takaisista tapahtumista. Teos palvelee laajempain yleisöä kuin pelkästään helsinkiläisiä, sillä vangit oli koottu laajemmalta alueelta ja Helsinki oli keskeinen paikka koko sodan kannalta.

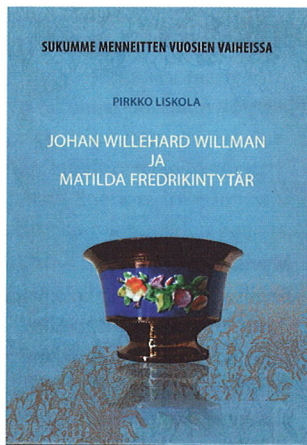
Matrikkeliöisuus käsittää kirjasta lähes sata sivua. Nämä hake-
mistot kertovat jo sinänsä sen, missä vankeja pidettiin. Sotasurmien uhreista ilmoitetaan myös punaisten vallan aikana surmatut valkoiset, kuolleet saksalaiset sotilaat sekä murhatut venäläiset sotilaat. Luettelot osoittavat kirjan tekstien kanssa sen, että Helsingissä käytiin sata vuotta sitten merkittävää eurooppalaista kamppailua Suomen tulevaisuudesta.

Veli Pekka Toropainen

Matildan ja Willehardin elämäntarina

Pirkko Liskola: *Sukumme menneiden vuosien vaiheissa. Johan Willehard Willman ja Matilda Fredrikintytär*. Espoo, 2015. 200 sivua.

Pirkko Liskola on valinnut teoksensa päähenkilöiksi Willehard (s. 24.6.1845 Mäntsälässä) ja Matilda (s. 4.9.1847 Mäntsälässä) Willmanin, joiden haudalla on säilynyt suvun vanhin tunnettu hautamuistomerkki. Tuusulan haudatut puoliset ovat olleet hänen sukututkimuksensa lähtöhenkilöitä, joiden esipolvia ja jälkipolvia tutkimus seuraa. Avio-

parin sukua tutki aluksi Aune Vainio, ja tätä tutkimusta Liskola on teoksessaan jatkanut. Willehard Willmanin isä oli syntynyt ja elänyt koko ikänsä Mäntsälän Ohkolassa, samoin kuin hänen esivanhempansa vuosisatojen ajan. Isä oli ammatiltaan räätäli.

Willehard ja Matilda, jotka olivat toistensa pikkuserkut, muuttivat avioiduttuaan Tuusulan Vanhaankylään vuonna 1871. Teoksessa seurataan avioparin ja heidän lastensa elämää Vanhankylän kartanon Raseborgin torpassa. Matildan kuollessa 1913 lapset olivat jo aikuisia.

Willehardin ja Matildan elämästä tiedetään asiakirjojen ja muistitiedon perusteella vain rajallisesti, kuten useimpien suomalaisten esivanhemmista. Avioparin ja lähisuvun vaiheista kirjoittaja on kuitenkin solminut yhteen yhtäjaksoisen kertomuksen siitä, mitä heidän elinpiirisään tapahtui vuosien mittaan.

Liskola liittää teokseensa mukaan tutkimiensä henkilöiden elinaikaan liittyneitä ilmiöitä, kuten tietoa Tuusulan ja perheen kotitorpan historiasta sekä aikalaisten arkeen vaikuttaneista kulttuurisista ilmiöistä. Joiltain osin ne eivät täysin saumattomasti limity muuhun kuvauk-

seen, mutta tästä huolimatta teos säilyttää punaisena lankana Willehardin ja Matildan perheen vaiheiden yksityiskohtaisen tarkastelun, mikä ansaitsee kiitoksen.

Kirjoittaja on todella huolellisesti pyrkinyt tavoittamaan kaiken sen, mitä päähenkilöiden elämästä voi heidän menneisyyttään ja lähiseudun historiaa tutkimalla tietää. Muistitiedon avulla tekijä on voinut dokumentoida suvun jälkeläisten näkökulmasta erittäin kiinnostavia yksityiskohtia, kuten mitä tauteja tai vaivoja kulloinkin sairastettiin tai millaisia perheenjäsenet olivat luonteeltaan.

Kirjassa on havainnollisia kaavioita keskeisten henkilöiden perhesuhteista. Kirjan päähenkilöistä ei ole olemassa valokuvia, mutta muuten kuvituksessa yhdistyvät vanhat valokuvat, tutkittavia henkilöitä koskevien asiakirjojen kuvat sekä museoiden ja arkistojen kuvakokoelmien anti. Lisäksi tekijä on kuvittanut esivanhempien tarinaa esimerkiksi tuusulalaisia maisemia ja arkea kuvaavilla Halosen ja Järnefeltin maalauksilla. Teoksessa on sekä väri- että mustavalkokuvia.

Tekijä seuraa tutkimuskohteenaan olevan avioparin elämää tarkasti aina syntymästä elämän viimeisiin vuosiin saakka. Samalla heidän jälkeläistensä vaiheet tulevat kirjatuksi muistiin. Tämä teos muodostaa hyvän pohjan jatkaa joskus tuonnempana Willehardin ja Matildan jälkipolvien tutkimustyötä niin haluttaessa, ja koota heidän vaiheistaan oma kirjansa.

Sofia Kotilainen